

1005

1. Beh. af Lovf. ang. Landb. Forp. t. at yde Pligtf. og Pligtarb. m. m.

1006

kommunale Bestaatning, er dog en egen Sag. Jeg ser, at den ærede Minister bekræfter dette, og jeg er ogsaa vis paa, at han, hvis han beholder sin Plads, vil hjælpe derpaa. Jeg ser altsaa ikke, at der er nogen Grund til at lægge dette Lovforslag, som har faaet en saa grundig Behandling baade i dette og i det andet Thing, til Side, thi jeg tror ikke, at de ærede Medlemmers Indsigelser ere støttede paa Grunde af den Bestaafenhed, at vi skulde, som den ærede første Taler sagde, begrave Lovforslaget i et Udvalg. Nei, vare alle de Lovarbejder, som blive os forelagte, saa demokratiske, og toge de saa meget Hensyn til den kommunale Selvstyrelse, som dette Lovforslag gjør, maatte vi være meget fræske, hvis vi vilde begrave dem i et Udvalg, eller paa anden Maade skaffe dem ud af Verden. Til det tredie Afsnit stiller jeg mig derimod paa samme Maade som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), og jeg vil meget indstandig anmode den høitagede Minister om at gaa ind paa en Ændring, som kan føre disse Krigstjenstpligter ud af Loven. Jeg tror, at dette Afsnit helt vil kunne indværes, skjøndt jeg vel veed, at det maasse til sine Tider kunde volde Vanskeligheder, at man ikke havde en Bestemmelse som den i § 39 om Forbryderes Befordring. Dette vil jeg gjerne indrømme; men dog tror jeg, at de Vanskeligheder, der kunne reise sig deraf, ikke ere af den Bestaafenhed, at der nødvendigvis maa gives Bestemmelse derom i Loven. Om man imidlertid vil foretrække, at den nævnte Bestemmelse om Forbryderes Befordring osv. i Afsnittets 2den Paragraf skal blive staaende, skal jeg ikke have Noget derimod, men jeg maa afgjort fordrø, at Bestemmelserne i § 38 udgaa af Lovforslaget, og i den Henseende støtter jeg mig akkurat til de samme Grunde, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds anførte. Jeg kan heller ikke tro, at dette kan medføre nogen stor Vanskelighed, det ærede Medlem har allerede nævnt, at man, ligesom man i Sommer leiede Befordring for at transportere Gods til Garnisonstæderne, til enhver Tid kan bære sig ad paa samme Maade, og man behøver ikke at forulempe Befolkningen ved Pligtjærter hertil. Det er meget rigtigt, som det blev anført af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at saadanne Pligtjærter kunne afstedkomme ikke liden Ulempe for den enkelte Mand, ja, de kunne endog paaføre ham betydeligt Tab. Jeg vil sætte det Tilfælde, at en Mand bliver beordret til en saadan Pligtjærter, og han har en Følhoppe, som det i saa Tilfælde

er umuligt at staae. Jeg kjender et Tilfælde, hvorved Hoppet har kastet Føllet paa Veien; man har gemytlig kastet det i Grøften, og udelukkende som Følge af denne Kjørsel styrkede Hoppet i Stalden, da den var kommen hjem. Saaledes kan det let gaa, thi de Militære ere som bekendt ikke videre humane overfor den Befolkning, med hvilken de have at gjøre, det er en Kjendsgjerning. Jeg siger dog ikke dette som en Behreidelse, men jeg anfører det kun som en Erfaring, vistnok Mange have gjort. Jeg skal derfor anbefale den høitagede Minister at faae denne Bestemmelse i § 38 ud af Lovforslaget. Den høitagede Minister vil maasse svare, at det er et Spørgsmaal, om hans Kollega Krigsministeren vil gaa ind derpaa, og jeg ser, at den høitagede Minister antyder, at det vil have sine Vanskeligheder, men jeg haaber dog, at man vil kunne komme ud derover, naar den høitagede Minister ser, at Thinget ikke er velvillig stemt imod Bestemmelsen; der er jo allerede faldet Ytringer imod den. Jeg vil haabe, at der vil blive et Flextal, som stemmer for Lovforslaget, saaledes at det kan blive ophøiet til Lov, men uden denne Bestemmelse. De ærede Medlemmer, som have Indsigelser at gjøre, vil jeg raade til at opstille deres Indsigelser i en bestemt Form, saaledes at vi rigtig kunne se paa dem, og hvis der da derigjennem kan staffles en større kommunal Selvstaendighed, skal jeg gjerne følge dem. For Dieblirket maa jeg tilstaa, at jeg ikke indser, hvad de ville have; det er mig temmelig usatteligt, men jeg skal nu lade dette ligge og afvente, hvad de have at fremsætte. Jeg skal slutte med at anbefale den høitagede Minister at være behjælpelig med at faae den Bestemmelse, jeg nys har omtalt, ud af Loven, og jeg er overbevist om, at Udskiftet da meget godt kan bruges. Jeg skal tilføie, at jeg ikke vilde bryde mig om, at Sagen kom i Udvalg; netop fordi jeg ønsker den i Klar ophøiet til Lov, vilde jeg ønske, at den gik umiddelbart til 2den Behandling, men da der er reist Indsigelser af flere ærede Talere, kan det dog maasse være nødvendigt, at Lovforslaget gaar til et Udvalg, for at det der kan blive ændret i de Retninger, som man ønsker. Jeg tror dog uenigtelig, det vilde være bedre, at man fik Ændringsforslag fremsætte, uden at det skete gjennem et Udvalg, men som en Smødekommen imod ærede Medlemmer skal jeg dog som sagt ikke have Noget imod, at der nedsettes et saadant. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds bemærkede, at vi ifjor vare nær ved at blive enige om denne Sag, men det